

POKYN č. 7 Význam slov „každých 24 hodin“

PŘEDPISY V SOCIÁLNÍ OBLASTI TÝKAJÍCÍ SE SILNIČNÍ DOPRAVY
nařízení (ES) č.561/2006, směrnice 2006/22/ES, nařízení (EU) č. 165/2014

Předmět: Význam slov „každých 24 hodin“

Čl. 8 odst. 2 a 5 nařízení (ES) č. 561/2006

Přístup, který se má dodržovat:

V souladu s čl. 8 odst. 2 uvedeného nařízení musí mít řidič novou denní dobu odpočinku v průběhu každých 24 hodin po skončení předchozí doby odpočinku (běžné nebo zkrácené denní nebo týdenní doby odpočinku). Nejbližších 24 hodin začíná od konce předepsané denní nebo týdenní doby odpočinku, kterou řidič vyčerpá. Pojmeme „předepsaný“ odpočinek by se měla rozumět doba odpočinku o minimální zákonem předepsané délce, která byla dokončena v průběhu 24 hodin po skončení předchozího předepsaného odpočinku. Tento předepsaný odpočinek může skončit později než 24 hodin po skončení předchozího odpočinku, pokud je jeho celková doba trvání delší než jeho minimální délka požadovaná právními předpisy.

Pro stanovení dodržování ustanovení upravujících denní dobu odpočinku by donucovací orgány měly zkontrolovat všechna 24hodinová období následující po předepsaném denním nebo týdenním odpočinku.

V případech, kdy donucovací orgány po poslední předepsané denní nebo týdenní době odpočinku narazí na doby činnosti, během nichž řidič nedodržel předepsanou denní dobu odpočinku, doporučuje se, aby donucovací orgány:

1. rozdělily výše uvedené doby činnosti na po sobě jdoucí úseky dlouhé 24 hodin počínaje koncem posledního předepsaného denního nebo týdenního odpočinku a
2. uplatnily pravidla pro denní dobu odpočinku na každé z těchto referenčních období dlouhých 24 hodin.

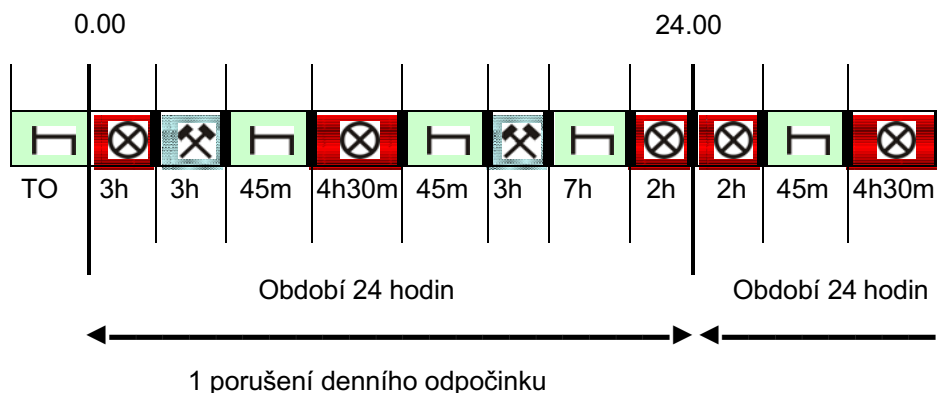
Pokud konec takového 24hodinového období spadá do doby probíhajícího odpočinku, který není předepsaným odpočinkem, neboť jeho minimální zákonem předepsaná doba trvání nebyla v průběhu 24 hodin splněna, ale který pokračuje i během dalšího období 24 hodin a dosáhne minimální požadované délky někdy poté, pak se nejbližších 24 hodin počítá od okamžiku, kdy řidič ukončí svou dobu odpočinku v celkové délce nejméně 9, resp. 11 nebo více hodin a začne plynout jeho denní pracovní doba.

Je-li zjištěna předepsaná denní nebo týdenní doba odpočinku, začíná posouzení následujících 24 hodin na konci této vyčerpané předepsané denní nebo týdenní doby odpočinku (od konce příslušné doby odpočinku, je-li vyčerpaná doba odpočinku ve skutečnosti delší než jeho minimální požadovaná doba).

Tato metoda výpočtu by měla donucovacím orgánům umožnit odhalovat a stíhat všechna porušení ustanovení upravujících denní dobu odpočinku, k nimž došlo v průběhu každých 24 hodin.

Srovnatelná metoda výpočtu by se měla vztahovat na řidiče v případech, kdy jsou ve vozidle přítomni nejméně dva řidiči, přičemž by referenční období 24 hodin mělo být nahrazeno obdobím 30 hodin, jak je stanoveno v čl. 8 odst. 5 uvedeného nařízení.

Příklad č.1

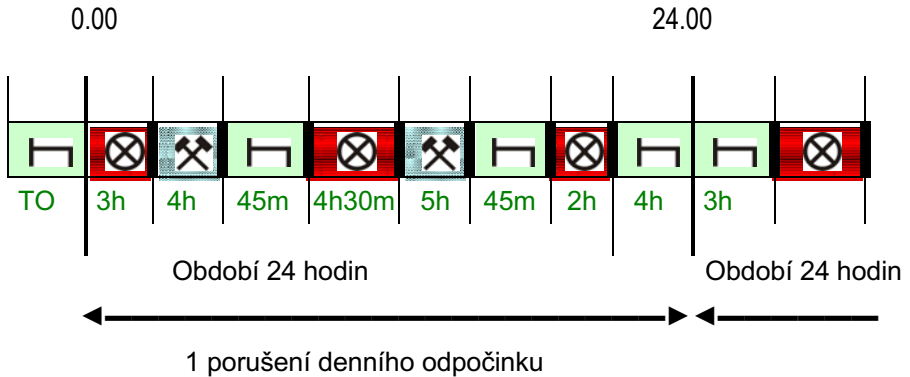
Podle pokynu č. 7:

V případech, kdy donucovací orgány po předepsané denní nebo týdenní době odpočinku narazí na doby činnosti, během nichž řidič nedodržel předepsanou denní dobu odpočinku, doporučuje se, aby donucovací orgány:

1. rozdělily výše uvedené doby činnosti na po sobě jdoucí úseky dlouhé 24 hodin počínaje koncem posledního předepsaného denního nebo týdenního odpočinku
 - a
2. uplatnily pravidla pro denní dobu odpočinku na každé z těchto referenčních období dlouhých 24 hodin.

Nové období 24 hodin začíná ve 24:00 hodin.

Příklad č.2

Podle pokynu č. 7:

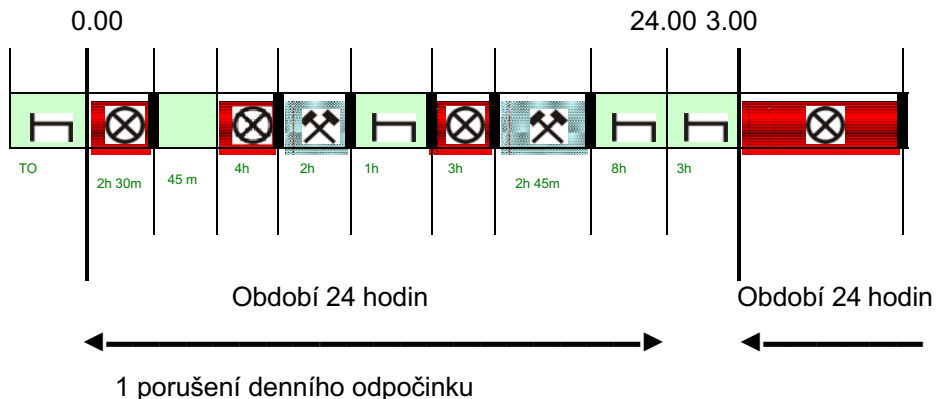
V případech, kdy donucovací orgány po předepsané denní nebo týdenní době odpočinku narazí na doby činnosti, během nichž řidič nedodržel předepsanou denní dobu odpočinku, doporučuje se, aby donucovací orgány:

1. rozdělily výše uvedené doby činnosti na po sobě jdoucí úseky dlouhé 24 hodin počínaje koncem posledního předepsaného denního nebo týdenního odpočinku a
2. uplatnily pravidla pro denní dobu odpočinku na každé z těchto referenčních období dlouhých 24 hodin.
- 3.

Konec 24hodinového období spadá do probíhající doby odpočinku, který není předepsaným odpočinkem, neboť jeho minimální zákonem předepsaná doba trvání nebyla v průběhu 24 hodin vyčerpána, a nejedná se ani o běžný denní odpočinek, který splnil požadovanou délku

Za tímto účelem začíná nové období 24 hodin ve 24:00 hodin.

Příklad č.3

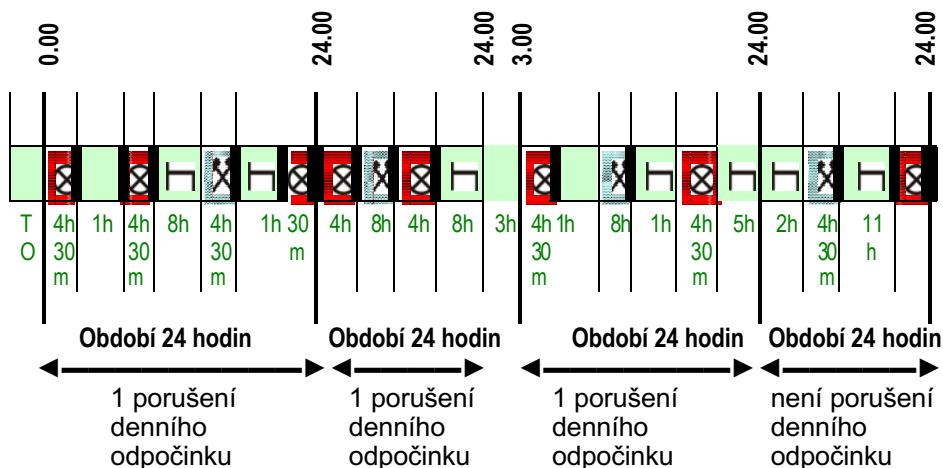

Podle pokynu č. 7:

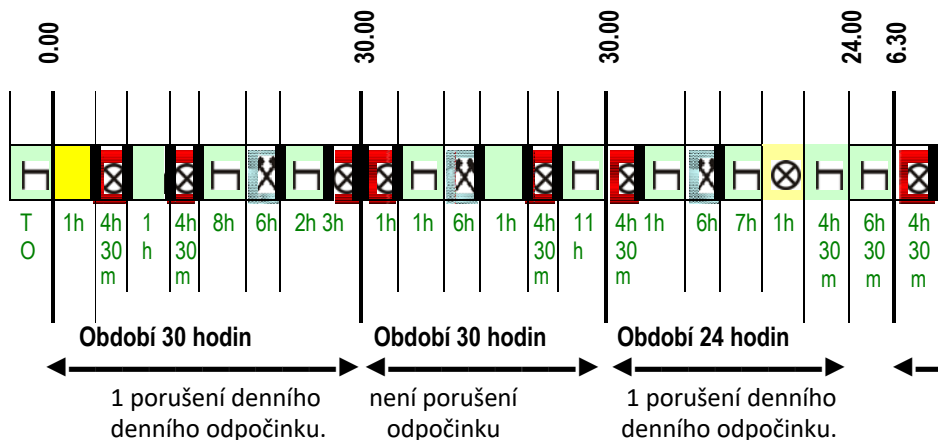
Konec 24hodinového období spadá do doby probíhajícího odpočinku, který není předepsaným odpočinkem, neboť jeho minimální zákonem předepsaná doba trvání nebyla v průběhu 24 hodin vyčerpána, ale který pokračuje i během dalšího období 24 hodin a dosáhne minimální požadované délky někdy poté. V tomto případě se další období 24 hodin počítá od okamžiku, kdy řidič ukončí svou dobu odpočinku v celkové délce nejméně 9, resp. 11 (jak požaduje předpis) nebo více hodin a začne plynout jeho denní pracovní doba.

Za tímto účelem začíná nové období 24 hodin ve 03:00 hodiny.

Příklad č.4

Příklad 5: Provoz s více řidiči

 doba řízení (režim jednotlivého řidiče) doba řízení (provoz s více řidiči)

Výše uvedené příklady 1 až 5 jsou určeny pouze pro zobrazení, jak by mohla být na základě referenčního období 24 hodin zjištěna porušení ustanovení upravujících denní odpočinek.